

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Admirandvm vindictae divinae theatrvm

Tympe, Matthäus

Monasterii Westphaliae, 1611

Poenitentiae procrastinatio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51314)

quibusdam edictis eorum priuilegia ac facultates impedisset, ij quidē ad cæleste auxilium implorandū inter alias preces Litanias etiam quotidianas indixere, quæ dum Romæ à fratribus Dominicanis in Ecclesia recitarentur vni ex ipsis contigit, vt ipsam B. Virginem deret super altare stantem vna cum Filio, vt ipso vultu eius familię mœrorem ac lacrimas, quas vberius fundebant, miserari videretur, & ad Filium conuersa hæc verba, vt in Litanijs solet, iterare, Fili exaudi eos. Nec multo post ipsum Innocentium ferunt cum Napoli decumberet, morte iam imminente grauiter pœnituisse, illaq; verba ex Psalmo protulisse: Propter iniquitatem corripuit hominem, &c. statimque ex hac vita migrasse.

POENITENTIAM DESPICIENTES & vita emendationem procrastinantes puniuntur.

¶ Anno
Chr. 704.
lib. 5. hist.
eccles. de
gēte anglo-
rum c. 14.
vi P. Lud.
Granar.
conc. 1. de
Pœnit.

FVIT (ait Beda res gestas sui temporis describens) quidam temporibus Coenani qui post Edilredum regnavit vir in latrocinio bitu atq; officio militari positus, sed, quia pro industria exteriori, Regi placens, tantum pro interna suimet negligentia displicentem. Admonebat ergo illum sedulo, vt confiteretur, & emendaret, ac relinqueret scelera priusquam subito mortis superuentu temporis omne pœnitendi & emendandi perderet.

rum ille licet frequenter admonitus, spernebat verba salutis, seseq; tempore sequenti poenitentiam acturum esse promittebat. Inter hæc tactus infirmitate decidit in lectum, atq; acri coepit dolore torqueri. Ad quem ingressus Rex (diligebat enim eum) multum hortabatur, vt vel tunc, antequam moreretur, poenitentiam ageret comissorum. At ille respondebat, non se tum velle confiteri peccata sua sed cum ab infirmitate resurgeret, ne forte exprobrarent sibi sodales quod timore mortis faceret ea quæ sospes facere noluerat: fortiter quidem (vt sibi videbatur) locutus, sed miserabiliter, vt postea patuit, daemoniaca fraude seductus est.

Iusto Dei iudicio hæc poena puniatur peccator vt moriens oblitiscatur sui qui dum viueret oblitus est Dei.

Conscientia

Cumq; morbo ingrauescente denuo ad eum visitandum ac docendum Rex intraret, clamauit statim miserabili voce. Quid vis modo? Quid huc venisti? non enim mihi aliquid vtilitatis aut salutis potes vltra conferre. At ille: noli, inquit, ita loqui; vide vt sanum sapias. Non, inquit, insanio, sed pessimam mihi conscientiam certus præ oculis habeo. Et quid, inquit, hoc est? Paulo ante, inquit, intrauerunt domum hanc duo pulcherrimi iuuenes & resederunt circa me, vnus ad caput, & vnus ad pedes, protulitque vnus libellum perpulchrum sed vehementer modicum, ac mihi ad legendum dedit, in quo omnia quæ vnquam bona fecerim intuens scripta reperi, & hæc

Horribilis visio & miserandus interitus impoenitentis.

Cc 4 erant

Apoc. 14.
Opera illo-
rum sequun-
tur illos.
Eph. 6. que
fecerit ho-
mo, hæc re-
cipiet.
Matt. 12. in
die illa de-
omni ver-
bo otioso
rationem
reddent.

Apoc. 20.
Codices
scripti &c.
Matth. 18.
tradi torto-
ribus, &c.

Rex hoc ex
emplo plu-
rimum in
pietate pe-
fecit, ex em-
plo priorū
Regum Ro-
mæ ad S.
limina A.
post. pere-
grinatus, &c.

erant nimium pauca & modica. Reperunt
codicem, neque aliquid mihi dicebant. Tunc
subito superuenit exercitus malignorum &
horrendorum vultu spirituum, domumque
hanc & exterius obsedit, & intus maxima
parte residens impleuit. Tunc ille qui
scuritate tenebræ faciei & primatu
maior esse videbatur eorum proferens col-
cem horrendæ visionis & magnitudinis
normis, & ponderis pene importabilis
vni ex satellitibus suis mihi ad legendum
ferri. Quem cum legissem inueni omnia
læra non solum quæ opere, vel verbo, sed
iam quæ tenuissima cogitatione peccavi,
manifestissimè in eo tetræ esse descripta
Dicebatque ad illos qui mihi assederant
albatos & præclaros: Quid hic sedetis, scienti-
certissimè quia noster est iste? Responderunt
Verum dicis, accipite & in cumulum dæmon-
tionis vestræ ducite. quo dicto statim dis-
ruerunt.

Surgentesque duo nequissimi spiritus,
bentes in manibus furcas, percusserunt me
nus in capite, alius in pede, qui videlicet
do cum magno tormento irrepunt mea
cera in interiora corporis mei, moxque
inuicem peruenient, moriar, & pararis
piendum me dæmonibus in inferni clau-
pertrahar. Sic loquebatur miser desperans
& non multo post defunctus, penitentiam
quam ad breue tempus cum fructu venia
aspicio

Receperunt...
 gere superledit, in æternum sine fructu pœnis
 subditus facit, &c.

Idem Beda: Noui, ait, fratrem, quem uti- 2.
 nam non nossem, cuius etiam nomen, si hoc lib. 5. ca. 19.
 aliquid prodesset, dicere possem, positum in
 monasterio nobili, sed ipsum ignobiliter vi-
 uentem. Corripiebatur quidem sedulo à fra-
 tribus ac maioribus loci, atque ad castigatio-
 rem vitam conuerti admonebatur. Et quam-
 uis eos audire noluisse, tolerabatur tamen ab
 eis longanimiter ob necessitatem operum ip-
 sus exteriorum; erat enim fabrili arte singu-
 laris. Seruiebat autem multum ebrietati, &
 ceteris vitæ remissioris illecebris, magisq; in
 officina sua die noctuque residere, quam ad
 psallendum atque orandum in Ecclesia, au-
 diendumq; cum fratribus verbum vitæ con-
 currere consueuerat. Vnde accidit illi (quod
 solent dicere quidam) quia qui non vult Ec-
 clesie ianuam humiliatus ingredi, necesse ha-
 bet in ianuam inferni non sponte damnatus
 introduci (intrare).

Percussus autem languore atque ad extre-
 ma perductus, vocauit fratres, & multum mœ-
 rens ac damnato similis cœpit narrare quia
 videret inferos apertos & Satanam immer-
 sum in profundum tartari. Caipham quoque
 cum ceteris qui occiderunt dominum iuxta
 eum flammis vtricibus contraditum, in quo-
 rum vicinia, inquit, heu misero mihi locum
 aspicio æternæ perditionis esse præparatum.

Cc 5 Au

Terribilis
 visio ostens
 sa impœ-
 nitenti mo-
 nacho.

Audientes hæc fratres, cœperunt diligenter exhortari, vt vel tunc positus adhuc in corpore pœnitentiam ageret. Respondebat desperans: non est mihi modo tempus vitæ mutandi cum ipse viderim iudicium meum iam esse completum. Talia dicens sine medico salutis obiit, & corpus eius in vicinis monasterij locis humatum, neque aliquando eo vel missas facere vel Psalmos cantare, saltem orare præsumebat. O quam grata distantia diuisit Dominus lucem & tenebras. B. protomartyr Stephanus passurus vitam pro veritate vidit cœlos apertos, & gloriam Dei & Iesum stantem à dextris Dei & vbi erat futurus ipse post mortem, ibi cœlos mentis ante mortem, quo lætior occurreret, misit. At contra faber ille tenebris mentis & actionis, imminente morte, vidit porta tartara, vidit damnationem diaboli & sequacium eius, vidit etiam suum infeliciter tales carcerem quo miserabilius ipsa desperata salute periret, sed viuentibus, hæc cognouissent, causam salutis sue peccatione relinqueret. Factum est hoc in præprouincia Berniciorum, ac longe lateque famatum multosque ad agendam & non ferendam scelerum suorum pœnitentiam prouocauit, &c.

3.
hom. 12. in
Euang.

B. Greg. Agens de procrastinatione peccati, inquit, vir nobilis in Valeria prouocauit, quem lingua carnis

populus Chryforium vocabat vir valde idoneus, sed tatum plenus quantum rebus, superbia tumidus, carnis suae voluptatibus subditus, in acquirendis rebus auaritia facibus accessus. Sed cum tot malis dominus finem ponere decreuisset, corporis languore percussus est. Qui ad extremum veniens eadem hora qua iam de corpore erat exiturus apertis oculis vidit terrosos & nigerrimos spiritus coram se assistere, & vehementer imminere, ut ad inferna claustra se raperent. Coepit tremere, pallescere, sudare, & magnis vocibus inducias petere, filiumque suum Maximum quem ipse iam monachus monachum vidi, nimis & turbatis clamoribus vocare dicens, Maxime curre, Maxime curre, nunquam tibi aliquid mali feci, in tuam fidem me suscipe. Turbatus mox Maximus affuit, lugens & perstrepens familia conuenit. ipsi malignos spiritus videre non poterant, sed eorum praesentiam in confusione, in pallore ac tremore illius, qui traheretur, videbant. Pauore autem tetra eorum imaginis huc illucque vertebatur in lectulo, iacebat in sinistro latere, aspectum eorum ferre non poterat; vertebatur ad parietem, ibi aderant. Cumque constrictus nimis relaxari se non posse desperaret coepit magnis vocibus clamare dicens: inducias vel usque mane, inducias vel usque mane. Sed cum hac clamaret in ipsis suis vocibus de habitaculo suae carnis euulsus est, &c. Nos nunc solcite ista cogi-

vide in loco de Luxuria exempl. 16.

cogitemus ne nobis in vacuum tempora
eant, & tunc quæramus ad bene agendum
uere cum iam cōpellimur de corpore
Huc vsq; Greg.

4.

hom. 19. in
Euang. &
lib. 4. dial.
ca. 37. licet
verbis non
ijsdem.

Idem cum exhortatur vt tempell
peccatis resipiscamus, Præsenti, ait, ante
monasterio meo quod iuxta beatorum
tyrum Ioannis & Pauli Ecclesiam situm
frater quidam ad conuersionem venit, do
te susceptus est, sed ipse deuotius est con
fatus. Hunc ad monasterium frater suus
pore non corde (necessitate magis quam
luntate) secutus est. Nam valde conuer
nis vitam & habitum detestans in monast
vt hospes habitabat, & monachorum
moribus fugiens recedere à monasterij
tatione non poterat, quia vel quid agere
vnde viueret non habebat. Erat eius
cunctis onerosa, sed hunc omnes æquan
ter pro fratris eius amore tolerabant. Na
perbus & lubricus si qua post hoc seculum
queretur vita nesciebat, iridebat
quis ei hanc prædicare voluisset. Itaque
habitu sæculari viuebat in monasterio,
leuis, nutibus instabilis, mente tumidus
incompositus, actione dissipatus. Mem
tem Iulio nuper elapso huius quam
pestilentia clade percussus est; qui ad
mum veniens vrgeri cœpit vt animam
deret. Et vltima iam corporis parte præ
tua vitalis virtus in solo pectore & lingua

manferat. Fratres aderant, eiusque exitum in quantum Deo largiente poterant, oratione quebantur. at ille subito ad deuorandum se draconem venire cōspiciens, magnis vocibus cepit clamare, dicens, Ecce draconi ad deuorandū datus sum qui propter vestrā presentia deuorare me non potest. Quid mihi moram facitis? date locum vt ei deuorare me liceat (non me amplius cruciet). Cumq; hunc fratres vt signum sibi crucis imprimeret, admonerent, respondebat virtute qua poterat, dicens: Volo me signare, sed non possum, quia dracone premor. Spumæ oris eius faciem meam liniunt, guttur meum eius ore suffocatur. Ecce ab eo brachia mea comprimuntur quia iam & caput meum in suo ore absorbit. Cumq; hoc ille pallens & tremens & moriens diceret, cœperunt fratres vehementius orationibus insistere, & oppressum draconis presentia suis precibus adiuuare. Tunc repente liberatus magnis cœpit vocibus clamare, dicens: Deo gratias. Ecce discessit, ecce exijt, ante orationes vestras fugit draco qui me accedebat, (pro peccatis meis intercedite) Mox autem seruiturum se Deo & esse monachum deuouit: atque à tempore illo nunc vsque febribus premitur, doloribus fatigatur. morti quidem subtractus est, sed adhuc plenius vitę restitutus non est. Quia enim longis & diuturnis iniquitatibus pressus est, longo languore fatigatur, & durum cor ignis purgationis

Nota quid
pię preces
quid iustorum
presentia
vita exceden
tib. prosit.

Hęc excita
bunt piorū
erga moriē
tes misericordiam.

Magna Dei
misericordia.

Illorū precibus qui
lectulū circumstant &
mortis &
inferorum
pœnas
effugit.

nis durior concremat, quia diuina dispo-
sitione agitur vt prolixiora vitia egritudo
lixior exurat, &c.

S.
3. tom Bi-
bli. 5. part.

Petrus Damianus: In Perusino, inquit, mona-
stero (S. Saluatoris) cui nuper & ipse
fui, monachus paulo ante fuerat, nomine
nizo, astutus nimis, secularibus contem-
tus vehementer intentus. Hic dum &
mutandis Abbatibus & fratribus pertu-
dis astuans non quiesceret ad hoc vsque
uenit, vt diaboli ad superandos amul-
trocinium quæreret, eius ditione le-
corporaliter manciparet: cui tamen sedulo
Spiritus exigenti ante promisit quod
die priusquam moreretur, suum exitum
nunciaret. Credit infelix & diu-
dum viuens ita sub hac deceptoria secu-
permanit. Tandem in egritudine
adeit fideiussor iniquus, & post futurum
cut sponderat, obitum innotescit. Pe-
nus aduocatis ille fratribus cuncta ha-
cum nequissimo pepigerat Spiritu per-
nem narrat, cumque illi instarent dicen-
Esto confessus, age pœnitentiam, rep-
ille obdormiuit, & siue pulsantibus
clamantibus, euigilare non poterat. Si-
ro vel illi conticescerent, vel aliud quid
ter pœnitentiam loqui vellent, mox ille
pergefactus inuicem loquebatur. Sed
sus audito nomine pœnitentiæ protinus
rigescebat insensibili sapore correptus.

ec horrendæ morti traditus ad eum cui de-
 otionem fecerat sit deuolutus. Postmo-
 um vero per plures noctes nigra canum tur-
 na non cessauit sepulturæ eius assistere, & qua-
 depositum custodire, ita vt non minimo vi-
 dentes horrore concuterentur.

P. Ioannes Bonifacius in institut. Chri-
 stiani pueri, orat de Religione: coniectum,
 ut, in vincula maleficum quendam pius qui-
 dam sacerdos vti se peccatorum pondere le-
 uaret, confitendis ipsis, sæpe admonebat,
 cumque identidem rogatus parere noller,
 vereri se sacerdos dixit, ne Deus talem ac tan-
 tam confitentorum criminum puniret tar-
 ditatem. Secuta mox fuit tam periculosa fe-
 bris vt sibi iam iam esse moriendum vinctus
 putaret, vocatoque ad se eadem illo qui con-
 silium dederat, sacerdote, vitæ lapsus om-
 nes aperuit, peractaque confessione releua-
 ri se modo sensit ægrotus, vsque adeo vt po-
 stridie è lecto surgeret, pedibusque incede-
 ret, id cum sacer homo vidisset rogare fa-
 cinorosum illum morbo liberum cœpit vt
 se gratum immortalī Deo ostenderet pro-
 pter recuperatam sanitatem, habendæq; gra-
 tiæ optimam esse rationem dixit, si Christi
 hospes esse vellet atq; conuiuia. Sacerdoti iu-
 sta petenti minime parere voluit vinctus,
 obstinationisq; pœnas confestim dedit
 morbo quo paulo ante solutus erat redeun-
 te. Tunc homo pertinax graue esse scelus
 intel-

6.

intellexit hortatori suo non obedire, præsertim idipsum Deus duplicato monstrauisset, quare tertium diuinitatis telum expectandum non censuit, sed susque iterum cælesti se pane recreatum posteaquam fecit, non solum ex furens iactatione febris emerfit, verum etiam timæ potestatis iussu exiuit è custodia mensibus nouem macie & squalore ætus vixerat, quam etiam perpetuam esse crediderat.

vi. in loco
de Euchar.
exempl. 5.

7.

Delrius lib. 2. disquis. magic. q. 26. Ex litteris Peruanis anni 1590. refertur quomodo, quia legem integre conuenientis violabat, punita sit. Agebat, ait, præcipuæ cuiusdam dominæ huiusmodi lescentula decem & sex circiter annorum bello capta ac baptismo tincta, Catholica cabatur. In ea cum ætate crescebat liberos mores dissoluti, etiamsi non raro ab ipse prehensa castigaretur, quæ eo peruenit ut tix ut cum perditis quibusdam elamiseret, nec tamen propterea à confessione stineret, sed hoc peccatum labris premeretricula aut perditis moribus habebat. Hæc igitur Kalen. Aug. 1590. morbo Sacerdotem euocauit, cui animi non daret, sed id fecit non integrè, ut & in egritudine nouem alijs vicibus recedente sacerdote, præsentibus alijs famulis conridebat hac ferme oratione: aliud quo

rem non erat quàm vt peccata faterer, adie-
 ctis etiam turpibus & inhonestis verbis, qui-
 bus offensæ cæteræ singula ad heram refere-
 bant, quæ merito Catharinam increpans, tan-
 dem vultu & voce mutatis amicè rogauit que-
 nam illa essent quæ Patri aperire non vellet,
 narrauit illa non difficulter, adiunxitq; quo-
 ties Patrem in morbo vocasset vt se purgaret
 confessione, stetit ad læuam quendam Aethi-
 opi similem, qui moneret ne fateretur,
 quod ea peccata leuissima essent, & nullius
 momenti, & ex illorum confessione à Patre
 dissolutior haberi posset. A dextra vero ma-
 nu apparuisse S. Mariam Magdalenam exhor-
 tantem, vt quidquid esset liberè euomeret.
 Accersitum itaq; rursus Patrem Domina de
 omni eo quod acciderat instruxit, qui modis
 omnibus tentauit, vt ad integram animæ ex-
 piationem induceret, sed frustra; quo enim
 exhortabatur magis, eo reddebatur obstina-
 tior, ita vt nec nomen Iesu enunciare vellet.
 Alio etiam tempore cum illi sacram crucifixi
 imaginem offerrent, vt in eum intueretur, &
 animo reuolueret Christum pro nobis cruci-
 affixum, & in cruce mortuum, summa cum
 indignatione & animi commotione respon-
 dit. Iam scio, sed quid vultis faciam? ad quam
 heram, vt ad Christum te conuertas, qui ad-
 missa crimina remittat, si fatendo recog-
 noscas. Cui Catharina, obsecro vt mihi desi-
 natis esse molestæ, cumque hera abscessisset,

Dd ccepit

cæpit amores suos & turpitudinem decem
 re, duravitq; ad dies plures hæc agendi
 cendi ratio, donec quadam nocte accit
 cum ancillis hera hæc in verba prorupit
 queor & animo angor plurimum ob viol
 confessionem, & ab ea hora vsque ad ma
 am noctem toto corpore obrigit, vtr
 retur mortua, & de humatione & sepu
 esset cogitatio: sed ad se reuersa, accit
 cerdote nihil de antiqua fatendi conf
 ne remisit. Tres post horas paulo ante
 expiraret, exhortata à seruis vt app
 manu cruce & cereo sacro nomen Iesu
 caret, respondit: Quis est ille Ies vs
 non noui, ac in vltimam partem lecti
 sedensque audiebatur cum alio quoda
 tamé oculos fugiebat, colloqui. A call
 quæ eodem in loco ægra decumbere
 menter Dominam rogauit, vt in disti
 cubiculum transferretur, quod, vt ai
 uas quasdam atras videret, quibus ad
 terrebatur. Nocte ea qua Catharina
 cta est domus tota tam foetido ac put
 re perfusa est, necessarium vt fuerit
 loco patenti & aperto exponere: Dom
 iam frater è cubili brachio extractus
 cilla quædam in humeris veluti cal
 cussa est, pertulitque aliquot dies
 sionis signa. Equus mansuetissimus
 quin, actis in murum calcibus huc &
 discurrens tota nocte insanijt. Idem

*Quam ve
 reor ne Ca
 tharinæ exi
 tiū illis im
 pēdeat, qui
 Catharinæ
 crimē imi
 tantur con
 fessionis sa
 era myste
 ria in hi
 strionicam
 hypocrisin
 vertentes,
 &c.*

& canes multa discursione & latratu. Humanam
 etiam corpore, cum ex ancillis quædam locum
 intrasset, in quo Catharina decubue-
 rat, nemine conspecto, sensit in se vas quod-
 dam, quod tabulatis impositum erat, jaci.
 Major præterea pars huius vrbs vidit mul-
 to crepitu & sonitu huc & illuc plurimos la-
 teres & tegulas, etiam ad duo millia passu-
 um proijci, non quod in palatio ullus sit la-
 ter vel tegula, cum, vt pleraque huius vrbs
 ædificia omnia, palma tegatur. ancilla alia
 spectantibus multis pede protracta fuit lon-
 gissimè, etiam si quæ traheret non videretur.
 Septimo Octobris cum quædam serua
 vestiarij esset ingressa vt inde vestem ali-
 quam sibi sumeret, vidit Catharinam erigen-
 tem sese in pedes vt vas quoddam arripe-
 ret, fugiente illa tanto impetu vas in mu-
 rum impulit vt in mille partes frangeretur.
 Die insequenti vestiario annexa fuit crucis
 imago chartacea quæ vno impetu à muro a-
 vulla in conspectu omnium tres in partes di-
 stracta est. Eodem die cum in horto Domi-
 na cenaret, medius later lanci iniectus to-
 tam cenam euertit, cuius filius annorum
 quatuor eo ipso tempore clamare cœpit: ma-
 tercula, matercula, Catharina me præfocat,
 appensiq; ad collum Sanctorum exuijs ab ea
 pœna liberatus fuit. Hæc Dominam coegerunt
 vt ædes mutaret, & in consobrinæ domum se
 reciperet, relictis ancillis quibusdam ædium

Lateres &
 tegule lon-
 ginq; lo-
 cis allate &
 dispersæ.

Dd 2 custo-

custodibus. Decimo dicti mensis, cum ex
 cillis aliqua in officinam dispensatoris
 set, sensit se ter à Catharina vocari: quam
 more nimio dilapsam exhortatę sunt
 vt inuocato Domini nostri auxilio, cereo
 sacro accenso, regrederetur, assumptis
 bus, quę cęteris animosiores videbantur
 curę redijt, quam defuncta monuit, vt
 sis alijs, cereo abiecto, quod pœnam in
 sola persisteret. Emittebat Catharina ex
 nibus corporis iuncturis flammam, incre
 bili cum fœtore. Caput cum pedibus ar
 cincta erat veluti ignita fascia octo aut decem
 digitos lata. quę in terram vsq; protere
 tur, videbaturque libidinis & admittentis
 tudinis pœna & castigatio quędam. Vultu
 spectro tremere & exalbescere cepit
 ad quam infelix defuncta, accede huc.
 ties ego te euocauit? Respondit serua pœna
 nimis: Bone Iesu, quis non horreat te
 Quę cum diceret, in eundem locum de
 dit formosissimus puer albis vestibus quę
 uam hortatus est, vt posito timore formos
 animo, notaretque diligenter quę à Catharina
 na acciperet, vt in alios euulgaret, ac lumina
 que ab hoc loco abscelsisset, confessionibus
 culas omnes expiaret. Tum hæc in verbis
 tharina; Scias inferno me mancipatam de
 uislimis subiectam pœnis, quod cum la
 doti aduoluerer, vt peccata faterer, leuissimam
 tantum referrem, cuiusmodi sunt, quod

ula essem, & loquax, in iram procliuis, & id
genus alia, silentio vero inuoluerem libidi-
nes, & consuetos cum adolescentibus cōgres-
sus. Tu igitur disce bene confiteri, & nullum
crimen tacere. Horumque vos commoneo,
quod ita mihi imperatū sit, cogarq; aliorum
in exemplum hæc verbis aperire. Iam pulsus
ad salutandam Deiparam Virginem audieba-
tur: defuncta mox in angulum quendam sece-
dit & euanescit. angelus vero (angelum enim
fuisse quem viderat puerū credebat famula)
abire ad suos famulam iubet, quod & fecit.

POENITENTIA FALSA PV-
nitur.

DElrius refert ex c. 35. lib. 10. mirac. Cas-
trij piscatorem fuisse in episcopatu Tra-
iectensi, qui cum quadam fœmina multo tem-
pore fuerat fornicatus. Et quia eius peccatum
nimis erat notorium, tempore quodam in
Synodo imminente accusari timens, statim ad
sacerdotem veniens magis, vt post patuit, ti-
more pœnæ, quam amore iustitiæ, peccatum
confessus est, consilium quæsiuit & inuenit: si
habet (inquit sacerdos) firmum propositum
nunquam peccandi cum illa, candens ferrum
secure poteris portare, ipsumque peccatum
negare. Spero autem quod virtus confessionis
liberabit te. Quod ita factum est cunctis stu-
pentibus quibus factum innotuerat. Læsus
tamen ab igne non fuit, sed cum postea peccati

Dd 3 ite-